

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/799/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311225440
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2311225440.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holič, v právnej veci žalobcu: Ing. R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Q. J., Q. R. XXXX, zastúpeného spoločnosťou: ATTORNEYS GROUP s.r.o., Banská Bystrica, Kláry Jarunkovej č. 2, IČO: 36 863 998, proti žalovanému: P. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XX, zastúpený spoločnosťou: Nagy & Partners, s.r.o., Galanta, Športová 470/11, IČO: 36 869 341, o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23. októbra 2014, č.k. 8C/294/2011-283, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania za advokátske zastúpenie 1.019,29 Eur k rukám jeho právneho zástupcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi predávajúcim Q. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom X. č. XXX a kupujúcim P. F., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom X. č. XX, na základe ktorej predávajúci ako výlučný vlastník previedol na kupujúceho vlastnícke právo k parcele č. KN „C“ 266/2 zastavené plochy a nádvoria o výmere 177 m², parcela č. 266/3 zastavené plochy a nádvoria o výmere 91 m² a stavbe - rodinný dom súpisné číslo XXX postavený na parcele č. KN „C“ 266/3, ktoré nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXX vedeného Správou katastra Galanta pre okres Galanta, Obec X. katastrálne územie X. a ktorej vklad bol povolený pod číslom V 3251/2010 zo dňa 26.10.2010 - v.z. 183/2010 je voči žalobcovi právne neúčinná. Titulom náhrady trov konania žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 132,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.852,16 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil s použitím § 42 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané a uviedol to aj sám žalovaný, že v čase keď kupoval dom od svojho brata bývali spolu na rovnakej adrese u svojich rodičov. Brat mu hovoril o svojich problémoch a o svojej insolventnosti. Žalovaný kúpil od brata dom preto, aby boli vyporiadané jeho záväzky k bankám, nakoľko hrozilo, že dom pôjde do dražby. Žalovaný teda vedel o insolventnosti svojho brata, čo sa týka banky. Keby došlo k predaju nehnuteľnosti na dražbe, finančne by bola uspokojená tak banka za poskytnutý hypotekárny úver a z výťažku by bol uspokojený aj žalobca. Poukázal na judikatúru českých súdov, podľa ktorých k odporovateľnému kráteniu vedie len zmenšenie dlžníkovho majetku. Ako vyplýva z kúpnej zmluvy medzi žalovaným a jeho bratom, tak kupujúci zaplatil kúpnu cenu tak, že uhradil dlhy predávajúceho, tzn. jeho úvery voči bankám a svojmu bratovi - predávajúcemu vyplatil v hotovosti sumu 10.222,62 Eur. Predávajúci napriek tomu, že obdržal tieto finančné prostriedky v

uvedenej sume, neuspokojil z nich svojho veriteľa, tzn. žalobcu. Súd prvého stupňa zdôraznil, že uplatnenie odporovateľnosti je právne relevantné len to, že veriteľ je skutočne veriteľom dlžníka a dlžník učinil skracovací úkon. Predávajúci nepoužil ani časť plnenia na dlh voči samotnému žalobcovi, teda nemožno tu hovoriť o transformácii majetku. Súd prvého stupňa sa stotožnil s vyjadrením žalobcu v tom zmysle, že sa jednalo o kvalifikované zmenšenie majetku, nakoľko z kúpnej ceny alebo vyrovnaný len dlh voči banke, ale zostali aj finančné prostriedky vo výške 10.222,62 Eur, ktoré dlžník žalobcu použil iným spôsobom ako na uspokojenie svojich záväzkov bez toho, aby dlžník žalobcu neodpredal nehnuteľnosť, nedostal by sa k sume 10.222,62 Eur. Žalovaný vedel o tom, že jeho brat má okrem banky aj záväzky voči iným osobám. Poukázal na to, že dlžník žalobcu od 10.07.2010, kedy nadobudol právoplatnosť platobný rozkaz žiadnym spôsobom neuspokojoval svoj dlh voči žalobcovi a nie je možné iným spôsobom dlh vyrovnať a to len tým, že sa určí odporovateľnosť právneho úkonu, nakoľko dlžník žalobcu iný speňažiteľný majetok nemá. Je na úvahe exekútora akým spôsobom z možných alternatív sa uspokojia nároky žalobcu. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 132,50 Eur a z trov právneho zastúpenia, ktoré súd prvého stupňa špecifikoval a ktoré spolu s náhradou hotových trov advokáta predstavujú 2.852,16 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania. Poukázal na to, že podstatnou podmienkou odporovateľnosti je krátenie veriteľa, ktoré spočíva v obmedzení alebo v strate veriteľovej schopnosti uspokojiť sa z dlžníkovho majetku. V judikatúre a v literatúre vzťahujúcej sa na túto problematiku prevláda názor, že k odporovateľnému kráteniu vedie len zmenšenie dlžníkovho majetku. V danom prípade sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia naplnením tohto predpokladu odporovateľnosti dostatočne nezaoberal. Z predmetnej zmluvy, prípade i z pripojených listinných dôkazov ku vkladovému konaniu, vzhľadom k tomu, že ide o ekvivalentný právny úkon, potom zostalo predovšetkým nezodpovedaným, či kúpna cena za nehnuteľnosti bola primeraná a tiež, či kúpna cena bola žalovaným aj reálne vyplatená. Z uvedeného je totiž možné vyvodiť, či došlo, resp. nedošlo ku kvalifikovanému zmenšeniu majetku veriteľa žalobcu, ako úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu. Zdôraznil, že aj napriek tomu, že odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 07.08.2013 upriamil pozornosť súdu prvého stupňa na zložitost' dôsledného posúdenia odporovateľnosti právneho úkonu so zameraním sa na jednotlivé vyššie popísané zákonné hľadiská, súd prvého stupňa si tento názor neosvojil a dostatočne sa nevysporiadal s argumentáciou a obranou žalovaného, že predmetný právny úkon je odplatný, že predávajúcemu za odpredaný podiel zaplatil kúpnu cenu a že predmetný právny úkon bol urobený v zlej ťaživej situácii dlžníka, ktorý nemal finančné prostriedky na zaplatenie svojich dlhov, ktoré chcel uhradiť. Súd prvého stupňa výsledky vykonaného dokazovania nevyhodnotil tak, ako to vyžaduje § 132 O.s.p. Má za to, že predchádzajúcimi zrušujúcimi uzneseniami Krajský súd v Trnave uznesením (č.k. 24Co/334/2012-148 a 24Co/49/2014-260 zo dňa 18.06.2014) jednoznačne uviedol pochybenia Okresného súdu Galanta pri jeho rozhodnutiach a ako aj konaniach ich predchádzajúcim a usmernil súd prvého stupňa akým spôsobom a čo má v ďalšom konaní dokazovať, čím sa má zaoberať a následne na tomto základe rozhodnúť. Súd prvého stupňa sa týmto právnym názorom krajského súdu neriadil a pri rozhodovaní sa dopustil rovnakých chýb, ktoré mu boli vytýkané citovanými zrušujúcimi uzneseniami. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplynulo, že kúpna cena, ktorá bola dohodnutá medzi žalovaným a jeho bratom ako predávajúcim bola primeraná. Predajom nehnuteľnosti došlo k transformácii majetku ekvivalentným právnym úkonom, pričom odplata za tento úkon bola rovnocennou náhradou. Už táto skutočnosť samo o sebe je dostačujúca k tomu, aby bola predmetná žaloba zamietnutá, nakoľko kúpnu zmluvou bola vec nahradená jej zodpovedajúcim peňažným plnením a teda nedošlo k zmenšeniu majetku dlžníka, čím zároveň nedošlo ani k ukráteniu uspokojenia pohľadávky žalobcu. Tiež si uplatnil náhradu trov konania.

Žalobca odvolanie nepodal, k doručenému odvolanie sa nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a

dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a po uskutočnení odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa pre jeho vecnú nesprávnosť je potrebné zmeniť.

Na odvolacom pojednávaní odvolací súd zopakoval dokazovanie vypočutím žalobcu a žalovaného ako aj svedka Q. F., pričom všetci vypočutí vypovedali zhodne ako pred súdom prvého stupňa.

V konaní bolo preukázané a medzi účastníkmi i nesporné, že platobným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 11.06.2010, č.k. 23C/151/2010-35, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.07.2010 Q. F. (brat žalovaného) zaviazaný zaplatiť žalobcovi dlh vo výške 4.785,- Eur s 9%-ným úrokom z omeškania od 12.11.2009 do zaplatenia a 9%-ným úrokom z omeškania zo sumy 626,54 Eur od 23.03.2010 do zaplatenia a trovy konania 406,91 Eur do 15 dní od právoplatnosti platobného rozkazu. Nakoľko dlžník svoj dlh voči žalobcovi nesplnil, žalobca dňa 25.08.2010 podal proti dlžníkovi u súdneho Exekútora JUDr. Soni Spišákovej so sídlom v Banskej Bystrici návrh na vykonanie exekúcie, vedenej pod sp. zn. EX 36/10.

Rovnako bolo preukázané a medzi účastníkmi i nesporné, že dlžník žalobcu Q. F. kúpnu zmluvou, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Galanta pod č. V 3251/2010 zo dňa 26.10.2010 odpredal dňa 18.06.2010 žalovanému nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXX, kat. úz. X., parc. č. 266/2 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 177 m², parc. č. 266/3 zastavané plochy a nádvoria vo výmere 91 m² a rodinný dom súp. č. XXX postavený na parc. č. 266/3 za kúpnu cenu 99.000,- Eur. Z výsluchu účastníkov potom vyplýva, že kúpna cena za odpredanú nehnuteľnosť mala byť medzi účastníkmi zmluvy dohodnutá na podklade vyhotoveného znaleckého posudku vyhotoveného pre účely poskytnutia úveru bankou pre žalovaného. Z kúpnej ceny boli uhradené dlhy predávajúceho voči peňažným ústavom, čo vyplýva priamo z čl. III. kúpnej zmluvy.

V osobách predávajúceho a kupujúceho ide o súrodencov - bratov, ktorí v čase uzavretia napadnutej zmluvy bývali spolu u svojich rodičov a kupujúci, tzn. žalovaný nepopiera, že vedel o zlej finančnej situácii brata, vedel o jeho dlhoch, pričom svedok pred odvolacím súdom v rozpore s tvrdením žalovaného uviedol, že tento vedel aj o jeho dlhu voči žalobcovi.

V zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa ods. 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

Podľa § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a § 117 Občianskeho zákonníka), alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a) až d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

V zmysle § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je okrem iných vymenovaných osôb i súrodenec.

Podľa § 42b ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Účelom ust. § 42 a nasl. Občianskeho zákonníka o odporovateľnosti právnych úkonov je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľa. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe - veriteľovi, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, akoby k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony, ktorých okruh zákon nijako neobmedzuje. Dlžníkov právny úkon pritom musí ukracovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa. Vymáhateľnou pohľadávkou je pohľadávka splatná, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní (pozri rozsudok NS SR 3Cdo 102/99) a teda o to skôr i pohľadávka, ktorej svedčí už vykonateľný exekučný titul, ako je tomu i v danom prípade. V danej veci bolo preukázané, že platobným rozkazom platobným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 11.06.2010, č.k. 23C/151/2010-35, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 10.07.2010 Q. F. (brat žalovaného) zaviazaný

zaplatiť žalobcovi dlh vo výške 4.785,- Eur s 9%-ným úrokom z omeškania od 12.11.2009 do zaplatenia a 9%-ným úrokom z omeškania zo sumy 626,54 Eur od 23.03.2010 do zaplatenia a trovy konania 406,91 Eur do 15 dní od právoplatnosti platobného rozkazu.

Podľa názoru odvolacieho súdu je teda nesporné, že predmetná pohľadávka žalobcu ako veriteľa voči dlžníkovi je v zmysle § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka vymáhateľná.

Ukrátenie uspokojenia veriteľovej pohľadávky v zmysle citovaného ustanovenia predpokladá také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň sčasti. Dôkazné bremeno preukázať, že táto podmienka úspešnej odporovateľnosti právneho úkonu bola splnená je na žalobcovi. Nestačí pritom preukázať, že majetok dlžníka sa zmenšil. Musí byť preukázané, že sa zmenšil do takej miery, že to ohrozilo aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku, teda že došlo ku kvalifikovanému zmenšeniu jeho majetku.

Aj v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach odvolací súd poukázal na zmysel odporovateľnosti, ktorým je zabezpečiť občianskoprávnu ochranu veriteľa pred právnymi úkonmi jeho dlžníka, ktoré vedú k úmyselnému zmenšeniu majetku dlžníka a tým i k zmareniu možnosti uspokojenia veriteľa z majetku dlžníka. Nie je pritom rozhodujúce o aký druh právneho úkonu ide. Môže ísť o úkon úplatný alebo bezúplatný, o právny úkon dvojstranný, či jednostranný, resp. o úkon, ktorým bol majetok scudzený (napr. kúpna alebo darovacia zmluva). Spoločným základným predpokladom odporovateľnosti právnych úkonov je, že právnym úkonom došlo k skráteniu uspokojenia veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky, pričom ukracovanie predpokladá kvalifikované zmenšenie majetku dlžníka (jeho majetok sa zmenšil do takej miery, že to ohrozuje aspoň čiastočné uspokojenie veriteľovho nároku). Na strane dlžníka musí ísť o úmyselné konanie s cieľom ukrátiť svojho veriteľa (veriteľov) a súčasne druhej strane odporovateľného právneho úkonu (žalovanému) musí byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy (žalovaný o tomto úmysle dlžníka v čase, kedy bol právny úkon urobený, vedel alebo musel vedieť). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere je na veriteľovi (žalobcovi). Preukázanie úmyslu dlžníka nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou právneho úkonu sú osoby jemu blízke (§ 116 a § 117 Občianskeho zákonníka). V takomto prípade zákon úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá. Treba zdôrazniť, že úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov, ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle, sú v obidvoch prípadoch psychickým stavom (podobne ako napr. dobrá viera), tččo znamená, že samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu (jeho vnútorné zámery) prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu tohto úmyslu, či vedomosť o ňom dôvodiť.

Podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka je z pohľadu žalujúceho veriteľa dosiahnuť rozhodnutie súdu, ktorým by bolo určené, že voči nemu je neúčinný dlžníkom vykonaný právny úkon, ktorý ukracuje uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Rozhodnutie súdu, ktorým bolo odporovacej žalobe vyhovené, tak predstavuje podklad k tomu, že sa veriteľ môže na základe exekučného titulu vydaného proti dlžníkovi, domáhať exekúcie postihnutím toho, čo odporovaným (právne neúčinným) úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, a to nie proti dlžníkovi, ale voči osobe, s ktorou alebo v prospech ktorej bol právny úkon uskutočnený. Pre uplatnenie odporovacej žaloby je významné len to, že veriteľ skutočne má voči dlžníkovi pohľadávku (t.j. že je jeho veriteľom) a že dlžník uskutočnil právny úkon v úmysle ukrátiť jej uspokojenie, t.j. že svojím právnym úkonom úmyselne nastolil taký stav, ktorý veriteľovi znemožňuje alebo sťažuje uspokojenie jeho pohľadávky z dlžníkovho majetku.

Dlžníkove právne úkony ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. K ukráteniu uspokojenia pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak dlžník vlastní napriek odporovanému právnemu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý stačí k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 2791/99).

Súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne

v danej veci spočíva v tom, súd prvého stupňa síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval a na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

Odvolaací súd zotrváva na svojom názore, čo je v danom prípade rozhodujúcim, že odporovateľnými nemôžu byť tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Je však nevyhnutné, aby išlo o reálne ekvivalentné právne úkony. V konaní o odporovacej žalobe musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon je úkonom ekvivalentným, vždy bezpečne preukázaný, a to nielen odkazom na samotné znenie právneho úkonu, ale zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne ekvivalentnej povahy (NS ČR, sp. zn. 30 Cdo 2435/2006, pozri aj NS ČR, sp. zn. 21 Cdo 2426/1999).

K ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak sa síce zmenší majetok dlžníka, avšak ak vlastní dlžník napriek odporovanému právnomu úkonu a ďalším svojim dlhom taký majetok, ktorý sám o sebe postačuje k tomu, aby sa z neho veriteľ uspokojil (takým majetkom môžu byť aj peniaze, ktoré dlžník reálne získal z predaja svojich vecí). V prípade, že dlžníkov právny úkon nemal za následok zmenšenie jeho majetku, nakoľko za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty obdržal ich obvyklú cenu alebo mu za ne bola inak poskytnutá primeraná (rovnocenná) náhrada, rovnako nemôže dôjsť k ukráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky. Aj keď dlžník keď má dlhy, nenastalo v dôsledku tzv. ekvivalentného právneho úkonu zmenšenie dlžníkovho majetku a k uspokojeniu veriteľovej pohľadávky môže slúžiť dlžníkov majetok - aj keď zmenil podobu svojich aktív - v rovnakej hodnote (cene), ako keby k týmto právnym úkonom nedošlo. Rozhodujúcim okamihom pre posúdenie ekvivalentnosti prevodu dlžníkových vecí, práv alebo iných majetkových hodnôt je jeho účinnosť, pri nehnuteľnostiach zapisovaných do katastra nehnuteľností je ním deň, ku ktorému nastali účinky vkladu práva do katastra nehnuteľností. Pre záver, že sa dlžníkov majetok následkom prevodu vecí, práva alebo inej majetkovej hodnoty na iného neznižil, nie je bez ďalšieho významný len obsah zmluvy či iného dojednania. O tzv. ekvivalentný právny úkon dlžníka ide len vtedy, ak za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty sa dlžníkovi naozaj (reálne) dostala ich obvyklá cena alebo iná skutočne primeraná (rovnocenná) náhrada.

V danom prípade mal súd nesporne preukázané, že žalobcom napadnutý úkon žalovaného a žalobcovho dlžníka bol úkonom odplatným, ekvivalentným, keď dlžníkovi bola za jeho podiel na scudzenej nehnuteľnosti poskytnutá finančná protihodnota, ktorej výška z hľadiska primeranosti žalobcom spochybnená nebola. Takýto právny úkon nemal za následok zmenšenie majetku dlžníka, ale išlo len o transformáciu nehnuteľného majetku na finančnú hodnotu.

Aj keby súd zohľadnil, že dlžník prednostne uspokojil pohľadávky, ktoré mali voči nemu banky a to tak, že priamo z kúpnej ceny boli tieto ich pohľadávky čiastočne uspokojené, ešte aj tak obdržal sumu, ako zvyšok kúpnej ceny, ktorá v čase uzavretia kúpnej zmluvy so žalovaným postačovala na úhradu dlhu, ktorý mal predávajúci voči žalobcovi.

Po zhrnutí rozhodujúcich skutočností a vyhodnotení vykonaného dokazovania, keďže v konaní bolo nesporne preukázané, že dlžník žalobcu dlžník práve v snahe uhradiť svoje dlhy speňažil svoj podiel na nehnuteľnosti a tento predal žalovanému za kúpnu cenu, ktorá bola primeraná hodnote tohto podielu, že reálne obdržal za odpredaný podiel na nehnuteľnosti primeranú finančnú protihodnotu, odvolací súd je názoru, že ide o ekvivalentný právny úkon s preukázaním reálneho plnenia od žalovaného, preto neboli splnené podmienky na to, aby súd vo vzťahu k žalobcovi určil neúčinnosť žalobou napadnutého úkonu - kúpno-predajnej zmluvy žalovaného a dlžníka žalobcu zo dňa 18.06.2010.

Nakoľko súd prvého stupňa vec nesprávne posúdil odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

V konaní bol úspešný žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania pred prvostupňovým i odvolacím súdom v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p.. Právny zástupca žalovaného si návrhom podľa § 151 O.s.p. uplatnil náhradu trov konania len za právne zastúpenie, tzn. úkony zastupujúcej spoločnosti a náklady spojené s cestovným a stratou času. Odvolací súd potom priznal žalovanému náhradu trov konania za právne zastúpenie v súlade s vyhláškou č. 655/2004 za 13 úkonov právnej pomoci + ku každému úkonu režijný paušál (podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b), § 16 ods. 3 a

§ 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.) spolu celkom: 1.019,29 Eur, pričom ide o nasledovné úkony a náklady:

- prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 15.02.2012

58,69 Eur + 7,63 Eur + 13,26 Eur (DPH) = 79,58 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 16.02.2012

58,69 Eur + 7,63 Eur + 13,26 Eur (DPH) = 79,58 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 24.04.2012

58,69 Eur + 7,63 Eur + 13,26 Eur (DPH) = 79,58 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 21.06.2012

58,69 Eur + 7,63 Eur + 13,26 Eur (DPH) = 79,58 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 12.07.2012

14,67 Eur (1/4 z 58,69 Eur) + 7,63 Eur + 4,46 Eur (DPH) = 26,76 Eur

- odvolanie zo dňa 23.07.2012

58,69 Eur + 7,63 Eur + 13,26 Eur (DPH) = 79,58 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 29.10.2013

60,07 Eur + 7,81 Eur + 13,58 Eur (DPH) = 81,46 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 03.12.2013

60,07 Eur + 7,81 Eur + 13,58 Eur (DPH) = 81,46 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 19.12.2013

30,04 Eur (1/2 z 60,07 Eur) + 7,81 Eur + 7,57 Eur (DPH) = 45,42 Eur

- odvolanie zo dňa 30.12.2013

60,07 Eur + 7,81 Eur + 13,58 Eur (DPH) = 81,46 Eur

- pojednávanie pred Okresným súdom Galanta dňa 02.10.2014

61,85 Eur + 8,04 Eur + 13,98 Eur (DPH) = 83,87 Eur

- odvolanie zo dňa 03.11.2014

61,85 Eur + 8,04 Eur + 13,98 Eur (DPH) = 83,87 Eur

- pojednávanie pred Krajským súdom v Trnave dňa 28.10.2015

64,54 Eur + 8,39 Eur + 14,59 Eur (DPH) = 87,52 Eur

- cestovné dňa 28.10.2015: Galanta - Trnava - Galanta - 56 km; amortizácia: 0,183 Eur/km; cena PHM: 1,089 Eur/l; strata času - 2 polhodiny; DPH = spolu vo výške 49,57 Eur

Náhradu trov žalovaného súd zaviazal žalobcu zaplatiť k rukám zástupcu žalovaného (§ 149 ods. 1 O.s.p.), do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.